

Odpusty szczedrzyckie

Bawiąc się - pomagaliśmy

Coroczne „Odpusty szczedrzyckie”, rozpoczynające się 15 sierpnia - w święto Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, są największym w naszej gminie festynem, z bardzo bogatym programem. Bawią się na nim nie tylko mieszkańcy Szczedrzyka, ale również rozległych okolic oraz goście z zagranicy. Organizatorami festynu są: Parafialny Zespół „Caritas” i Rada Parafialna w Szczedrzyku, a cały dochód z imprezy jest przeznaczony na cele charytatywne. Stąd jego hasło przewodnie: „Bawiąc się - pomagasz bliźnim”.

Uroczystości rozpoczęły się tradycyjnie odpustową mszą świętą w kościele parafialnym. Po odprawionych po południu nieszporach odpustowych, nastąpił przemarsz z orkiestrą do ustawionego na Placu św. Mikołaja namiotu, gdzie odbyło się oficjalne otwarcie festynu przez proboszcza parafii w Szczedrzyku ks. prałata **Marcina Ogioldę** i przewodniczącą „Caritas” **Bernadettę Golomb**, w asyście prowadzącego festyn **Marcina Wilczka**. Następnie wystąpiła orkiestra dęta ze Szczedrzyka pod dyktando **Marka Kuliga**, po czym w koncercie „Ewangelia w piosence - jako wspomnienia sprzed lat” zaprezentował się zespół wokalny-muzyczny, któremu przewodzili Marcin & Marcin. Kolejną wykonawczynią była wokalistka ze Szczedrzyka **Julia Ledwoch**, a z wieczornym koncertem wystąpił lider zespołu „Wawele” **Jan Wojdak** z **Anisą Vinci**, która prezentowała piosenki ze swojej płyty „Moja Grecja”. Do tańca przygrywał zespół prezenterów muzycznych „JAR-groupe” z Opola. Każdego dnia po koncertach odbywało się losowanie nagród wśród osób, które kupiły charytatywne cegiełki „Caritas”. Główną nagrodę - pralkę automatyczną, wygrał mieszkaniec Szczedrzyka **Werner Rudolf**.

W sobotę 16 sierpnia festyn rozpoczęła formacja „Salsa Fuerte” - mistrzowie Europy w tej dyscyplinie tanecznej. Tańczyli oraz uczyli chętnych, zaproszonych do wspólnej zabawy. Dużą dawkę rozrywki zapewnił śląski kabaret „Trojoki”, natomiast na wieczornej zabawie tanecznej do tańca przygrywał „Paradox Band”. Również niedzielne popołudnie zostało wypełnione atrakcyjnymi występami, w

wykonaniu orkiestry „Septo-Band” z Chudoby pod kierunkiem **Danuty Kowalewskiej**, po której zaprezentował się Klub Miłośników Tańca Towarzyskiego „Alvaro” w choreografii „Ale o co chodzi” opracowanej przez **Zbigniewa Krupińskiego**. Gwiazdą wieczoru był duet **Claudia i Kasia Chwołka** z Czerwionki koło Knuruwa, a do ostatniego tańca festynu zagrał zespół muzyczny „Bis”.

Wśród uczestników trzydniowego festynu byli zaproszeni goście: burmistrz Ozimka **Marek Korniak**, przewodniczący Rady Miejskiej, sołtys Szczedrzyka **Joachim Wiesbach**, honorowy obywatel Ozimka **Hans Jürgen Stupperich**, przewodniczący Koła DFK **Klaus Leschik**, prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Szczedrzyka **Kazimierz Udolf** oraz ks. **Rudolf Gawel**. Imprezę prowadził tradycyjnie Marcin Wilczek, a nagłośnienie zapewnił **Sylwester Dorynek**. Wielokrotnie odczytano listę darczyńców - kilkudziesięciu lokalnych organizacji i firm, zakładów rzemieślniczych, sklepów oraz osób prywatnych, którzy, wspierając organizatorów, również wnieśli swoją cegiełkę w dzieło pomocy bliźnim. Parafialny Zespół „Caritas” w Szczedrzyku składa im za to serdeczne podziękowania, jak również dziękuje wszystkim mieszkańcom Szczedrzyka, którzy w jakikolwiek sposób zaangażowali się w przygotowanie i przeprowadzenie festynu, okazując swoją bezinteresowną pomoc. Proboszczowi ks. Marcinowi Ogioldzie oraz **Antoniemu Grycowi** składa podziękowania za sprawne przeprowadzenie licytacji przekazanych na ten cel eksponatów. Wszystkim - serdeczne Bóg zapłać.

Jan Niestony

Dwieście lat!

29 lipca w Urzędzie Stanu Cywilnego w Ozimku kolejni jubilaci z naszej gminy obchodzili rocznice urodzin. Wielu solenizantom towarzyszyli najbliżsi a życzenia złożyli im sekretarz gminy Barbara Durkalec oraz burmistrz Ozimka Marek Korniak.

85. urodziny świętowali: Klara Kotula z Ozimka (towarzyszyli jej wnuk **Adrian** oraz wnuczki **Anna** i **Kinga**), **Ruth Kurda** z Krasiejowa (z córkami **Lidią** i **Gabriela**) oraz wnuczką **Julią**, **Małgorzata Kulig** z Krasiejowa i **Kazimierz Wajda** z Ozimka.

80. rocznice urodzin stały się udziałem: **Anny Jendrzej** z Dylak (z siostrą **Hildegardą** i siostrzenicą **Kordelą**), **Anny**

Kazek z Krasiejowa (z synową **Heleną**), **Edeltrudy Wylęzałek** z Ozimka, **Annnymarii Spyra** ze Szczedrzyka (z wnuczką **Sabiną**) oraz **Piotra Stach** ze Szczedrzyka (z synową **Marzanną** oraz wnuczkami **Jolantą** i **Izabelą**).

Do serdecznych życzeń dołącza się redakcja **Wiadomości Ozimskich**.

wit

Piotr Stach z synową Marzanną oraz wnuczkami Jolantą i Izabelą.

Ruth Kurda z córkami Lidią i Gabriela oraz wnuczką Julią.

Jubilaci urodzinowi.

Anna Kazek z synową Heleną.

Annamaria Spyra z wnuczką Sabiną.

Anna Jendrzej z siostrą Hildegardą i siostrzenicą Kordelą.

Edeltruda Wylęzałek.

Ptaki polskie i opolskie

Szpaki

Szpaki to obecnie jedne z najbardziej rozpowszechnionych ptaków w Europie. Kiedyś był to gatunek typowo leśny. Dzisiaj wszechobecny również w osiedlach ludzkich, sadach, ogrodach, parkach i śródpolnych zadrzewieniach.

Te czarne, w sumie niewielkie ptaki (21 cm) o żółtych dziobach są na pierwszy rzut oka bardzo podobne do kosów. Kiedy im się jednak przyjrzeć z bliska, różnice są znaczne. Upierzenie szpaków połyskuje metalicznie (w zależności od kąta padania światła) na brązowo, zielono, niebiesko i purpurowo. Dodatkowo upstrzone jest wiosną i na początku lata jasnymi plamkami. Istotnymi elementami w rozróżnianiu obydwu gatunków są: długości ogonów oraz sposoby żerowania. Szpaki w poszukiwaniu robaków i ich larw drepczą z nogi na nogę, kosy natomiast przemieszczają się po ziemi skacząc.

Ptaki te występują w wielu podgatunkach na całym globie. Dawniej nasz gatunek nomenklatoryczny (*Sturnus vulgaris*) zasiedlał jedynie Europę i zachodnią Azję. Został jednak introdukowany w wielu rejonach kuli ziemskiej. Przyczyny bywały czasem dziwaczne. Jedno z amerykańskich towarzystw kulturalnych, którego członkowie zafascynowani byli Szekspirem, wzięło sobie za cel wprowadzenie do środowiska wszystkich gatunków ptaków występujących w jego dziełach. Miało im to przypominać stary kontynent. O szpakach poczytny autor wspominał tylko raz w jednej ze swoich sztuk. W 1890 roku towarzystwo wypuściło w Nowym Jorku 100 osobników tego gatunku w dwóch turach. **Dzisiaj jego populacja w Ameryce Północnej sięga 200 000 000 ptaków.**

U szpaków nie występuje dymorfizm płciowy (różnica w ubarwieniu samców i samic), **jest to jednak gatunek mimetyczny, czyli naśladowujący głosy innych ptaków. W jego repertuarze dominują urywki śpiewu wilg, skowronków i słowików przeplatanych coraz częściej dźwiękami alarmów samochodowych.** Szczególne umiejętności naśladownicze (nawet ludzkiej mowy) posiada gwarek czczony, ptak z rodziny szpaków zamieszkujący Azję południową. Z racji swych zdolności chętnie trzymany jest w domach.

Szpaki to typowe migranty. Powracają zaczynają w marcu. Do lęgów przystępują od kwietnia do czerwca. Gniazdują w dziuplach, budkach lęgowych i różnych zakamarkach. Ta sama para często zakłada lęgowisko w tym samym miejscu przez kilka lat. Pierwszym zadaniem przed zasiedleniem jest wymiana starej podściółki a nową. Zajmuje pieśni i macha skrzydłami oznajmiając tym, że rewir jest już zajęty. Po uporządkowaniu gniazda samica składa w nim średnio 4 - 6 jaj. Wysiadują obydwa ptaki z dużą przewagą samic. Kiedy

wysiaduje partnerka, samiec przynosi jej pożywienie oraz kwiaty. Nie ma to nic wspólnego z romantyzmem, chodzi tu bowiem o kwiaty roślin, które odstraszały insekty (np: krwawnik, lawenda). Inkubacja trwa ok. 2 tygodni. Młode opuszczają gniazda po 3 tygodniach. Po krótkim czasie uzyskują pełną samodzielność. Część starych szpaków przystępuje potem do drugiego lęgu. Ich pokarm stanowią dżdżownice, owady, ślimaki i nasiona traw. Uwielbiają też owoce. Z tego tytułu chętnie zerują w ogrodach i sadach zjadając czereśnie, wiśnie, śliwki. Nie obserwuje się u nich objawów spożycia alkoholu jak to ma miejsce u innych ptaków po spożyciu sfermentowanych owoców. Okazuje się, że w błyskawicznym tempie metabolizują one tą substancję. **Poziom enzymu, który rozkłada alkohol jest u nich 14 razy większy niż u ludzi.**

Po wykluciu piskląt w menu tych ptaków zaczyna dominować białko zwierzęce niezbędne do rozwoju młodych. Żerowanie staje się bardzo intensywne. W ciągu godziny stare osobniki są w stanie zebrać kilkaset owadów i ich larw. Znajdują się wśród nich niezliczone ilości niemiłe widzianych w naszych warzywniakach i sadach gąsienic. I to tych najbardziej włośchatych, omijanych z daleka przez wszystkie inne ptaki. Szpaki nie tworzą kolonii lęgowych, ale już w lecie zbierają się w stada. Stają się wtedy utrapieniem rolników i sadowników. Mimo to w Polsce objęte są ochroną, ponieważ są naturalnym wrogiem owadów glebowych wyrządzających szkody na polach uprawnych. Co zmniejsza potrzebę oprysków trującymi pestycydami.

Populacja szpaków występująca w Polsce odlatuje na zimowiska

do Europy zachodniej i południowej, niewielka część do północnej Afryki. Coraz większa ilość nie podejmuje wędrówki i pozostaje w miejscu gniazdowania. Do końca lat 80-tych ubiegłego wieku szpaki z Europy wschodniej udawały się jesienią do Izraela. Były ich tam miliony. Na około 20 lat przestały z niewiadomych przyczyn migrować w tamte strony w większych ilościach. Od kilku sezonów zaczęły się tam pojawiać na nowo. W Wielkiej Brytanii i krajach południowej Europy szpaki zbierające się na nocleg tworzą spektakularne widowiska, tzw. wirujące chmury. Chmury mogą osiągać liczebność 250 000 osobników. Nie są to typowe stada. Nie istnieje w nich hierarchia, nie ma tam też przewodnika. **Synchroniczny lot spowodowany jest tym, że poszczególne ptaki naśladowują czynności osobników lecących przed nimi.** Podobne zachowanie można zaobserwować w ławicach niektórych gatunków ryb. Mają one za zadanie między innymi zmylenie drapieżników. Stada i ławice widoczne są co prawda z daleka, nie sposób jednak zbliżyć się do nich niespostrzeżenie. Bardzo trudno też z tak zwartego szyku wybrać jednego osobnika. Nocleg szpaków może odbywać się w różnych miejscach: w parkach, przydrożnych drzewach, w centrach miast a także na plantacjach, gdzie czynią niepowetowane straty. W niektórych rejonach Europy uśmierca się je za to miotaczami ognia albo toksycznymi truciznami w sprayach. Bez nich jednak życie naszych lasów byłoby niemożliwe. Nie dałoby sobie rady w walce ze szkodnikami.

Jerzy Stasiak

Małgorzata Kulig.

Klara Kotula z wnukiem Adrianem oraz wnuczkami Anną i Kingą.

Kazimierz Wajda.

Historic Mała Panew River Bridge - most nagrodzony w międzynarodowym konkursie FOOTBRIDGE AWARD 2014

Most - zwycięzca

16 lipca 2014 roku, w londyńskim Imperial College, podczas konferencji „Footbridge 2014” miała miejsce uroczystość wręczenia nagród dla najlepiej zaprojektowanych nowych kładek dla pieszych. Konkurs ten cyklicznie (co 3 lata) organizowany był w trzech kategoriach, tj. „kładki o przeszle najdłuższym”, „kładki z przeszlem średniej rozpiętości” oraz „kładki krótkie”, natomiast od tego roku wprowadzono dodatkowo dwie kategorie - na obiekt najładniej iluminowany oraz na obiekt najlepiej odrestaurowany. Zwycięzcą ostatniej z kategorii - *historic renovation/reuse* - został zabytkowy wiszący most w Ozimku.

W skład Jury konkursowego wchodziło pięciu niezależnych, wybitnych specjalistów branży mostowej, którym przewodniczyła pani **Helena Russell** z Wielkiej Brytanii, natomiast ze względu na stawiane wysokie wymagania, do konkursu zgłoszono w sumie tylko 26 projektów zrealizowanych obiektów.

Podczas uroczystości dr inż. Przemysław Jakiel z Politechniki Opolskiej odebrał z rąk Przewodniczącej Jury statuetkę oraz dyplomy dedykowane dla Zespołu Projektowego, Inwestora, Projektanta iluminacji oraz Wykonawcy i Firmy nadzorującej remont mostu. Nagrodzone w Konkursie obiekty zostały opublikowane w okolicznościowej broszurze wydanej przez brytyjskie czasopismo *Bridge Design & Engineering*. Warto dodać, że informacje dotyczące mostu z Ozimka opatrzone specjalnym komentarzem Jury: „*Pełen uroku most zawdzięcza piękno odnowionej sylwetki, zarówno dokładnie wykonanym pracom renowacyjnym, jak również dbałością o redukcję i umiejętną kompozycję dodatkowych elementów*”.

Ta, kolejna już nagroda - pomimo że zasadniczo przyznana została projektantowi remontu mostu - w głównej mierze przynależna jest samemu obiektowi. Może przy tym nasuwać się pewna konkluzja - pomimo 3 lat, jakie upłynęły od momentu oddania go do ponownego użytku, nakład włożonej pracy i środków sprawiły, że obiekt ten nadal odnosi sukcesy. Właściwie zrealizowany projekt renowacji, odpowiednio ukierunkowane wykonawstwo robót oraz rzetelny nadzór techniczny, będący przedstawicielem inwestora zaplanowano w sposób optymalny. O docenieniu przez Szanowne Jury Konkursu wkładu poszczególnych stron zaangażowanych w prace renowacyjne świadczą opisane wcześniej liczne dyplomy. Do wspomnianych sukcesów z pewnością przyczyniły się niepodważalne walory zabytkowe obiektu w połączeniu ze starannością prac nad jego renowacją, niemniej jednak należy pamiętać, że celem nadrzędnym podjętych działań była - oprócz estetyki - trwałość i funkcjonalność obiektu dla jego użytkowników.

Z pewnością ostatnia z nagród, jaką dotąd most uzyskał, przysporzy mu nowych sympatyków, zarówno wśród turystów, jak i fachowców z branży mostowej. Zabytkowy most z Ozimka wzbudził na konferencji duże zainteresowanie, tym bardziej, że uczestniczyło w niej niemal 500 inżynierów, architektów i naukowców z całego świata. Dodatkowo, w sesji

poświęconej renowacji obiektów zabytkowych, pan Przemysław Jakiel zaprezentował referat pt.: „*Refurbishment of iron suspension bridge in Ozimek: general design*”, dotyczący pierwszej fazy projektu remontu naszego mostu, który został opublikowany w materiałach konferencyjnych, tym samym reklamując konstrukcję, jako oryginalną atrakcją turystyczną z dziedziny zabytków techniki.

Ta nagroda jest szczególnie również pod innym względem, bowiem jest to sytuacja bez precedensu - **łańcuchowy most w Ozimku stał się pierwszym polskim obiektem mostowym, który zwyciężył w tak prestiżowym konkursie, dając powód do dumy nie tylko wszystkim stronom partycypującym w jego renowacji, ale również - a może przede wszystkim - społeczności lokalnej i Polsce.**

Czytelnikowi należy się jeszcze wyjaśnienie, skąd most z Ozimka znalazł się w konkursie dedykowanym kładkom dla pieszych. Było to możliwe dzięki zamianie funkcji obiektu po renowacji, gdy został przeznaczony wyłącznie dla ruchu pieszo-rowerowego.

W uzupełnieniu wypada wspomnieć, że wniosek zgłaszający most na Konkurs został przygotowany w sposób niezwykle staranny przez dra inż. **P. Jakiela**, jednak przy ścisłej współpracy z władzami MiG Ozimek w osobach **burmistrza Marka Korniaaka i jego zastępcy - Zbigniewa Kowalczyka**. Trudność opracowanego wniosku polegała na bezwzględnej konieczności związanego ujęcia wielu kryteriów, dotyczących m.in. przystosowania obiektu do celu jakiego ma służyć, ekonomii, jakości projektu i jego wdrożenia, innowacyjności, wyglądu i harmonii ze środowiskiem, bezpieczeństwa i ochrony mostu, korzyści dla społeczeństwa, trwałości, czy jego historii.

Niech poniższy cytat z pierwszej strony tego wniosku, pt.: „*Renovation project of monumental Iron Suspension Bridge over Mała Panew river in Ozimek*” będzie zwieńczeniem informacji o nowej nagrodzie dla mostu:

“*Począwszy od końca XVIII w., Malapane - wówczas przodująca huta na kontynencie europejskim - w celu zwiększenia funkcjonalności, szukała pomysłu na nowy most, który spełniłby szereg nietrywialnych kryteriów. Stało się to możliwe dopiero po opracowaniu technologii wytwarzania odpowiednio wytrzymałych elementów z żeliwa i stali kutej. W 1827 r. uroczyście oddano do użytku łańcuchowy most przez Małą Panew w Ozimku...*”

Witold Żurawicki

Informację o nagrodzie można zobaczyć na stronie <http://bridgeweb.com/MemberPages/article.aspx?id=3375>.

20-lecie OSP Pustków

Mają nowy samochód i garaż

Ochotnicza Straż Pożarna w Pustkowie jest najmłodszą jednostką działającą w gminie Ozimek. Jednak i ona doczekała już jubileuszu 20-lecia, który obchodzony był uroczystie w dniach 19-20 lipca. Powód do świętowania był szczególny, bowiem ostatni okres jest dla jednostki szczególnie owocny.

W 1993 r. w Pustkowie zamknięto szkołę. W jej budynku mieszkańcy postanowili założyć jednostkę OSP, która wówczas liczyła 26 członków, w tym 3 kobiety. Wspólnymi siłami zmienili szkolne klasy w remizę strażacką. Stopniowo zaopatrywali się w pompy i helmy, a ubrania bojowe otrzymali z likwidowanej OSP przy Hucie Szkła Jedlice. Wóz strażacki - Żuka z 1972 roku kupili za własne pieniądze z jednostki OSP w Leśnicy. W dniu 15 czerwca 1994 r. oficjalnie utworzono jednostkę Ochotniczej Straży Pożarnej, której pierwszym prezesem był **Dominik Mrocheń**, a naczelnikiem **Horst Dyla**. 1 lutego 2002 r. OSP Pustków została wpisana do rejestru stowarzyszeń w Krajowym Rejestrze Sądowym, a jej kolejnymi prezesami byli: **Hubert Halupczok**, **Jan Tracz** oraz **Sebastian Pielorz**. Od początku istnienia jednostki, działania strażaków wspierała czynnie była dyrektor szkoły, wieloletnia sołtys Pustkowa **Helena Majcher**.

Początkowo strażacy brali udział w gaszeniu pożarów lasów i traw oraz wypompowywaniu wody z piwnic i domów. Pilnowali bezpieczeństwa w czasie festynów i zabezpieczali różne imprezy. Skromne środki nie pozwalały na zakup najpotrzebniejszego sprzętu, który umożliwiałby wyjazdy do poważniejszych akcji ratowniczych. Dopiero determinacja nowego zarządu, wybranego 12 marca 2012 r. doprowadziła do znacznych zmian w jednostce. Sprzedano wystuzonego Żuka i blaszany garaż, a za pozyskane pieniądze wybudowano nowy, murowany garaż o większej powierzchni. Dzięki Urzędowi Gminy i Miasta zakupiono

wóz strażacki - Mercedesa 709D z 1986 r., dzięki któremu druhowie z Pustkowa mogą wreszcie uczestniczyć w akcjach ratowniczo-gaśniczych, co do tej pory było niemożliwe. W remizie utworzono również siłownię dla członków OSP. Obecnie jednostka liczy 22 ochotników, w tym 13 wyszkolonych strażaków.

Jubileusz 20-lecia rozpoczęto uroczystą mszą świętą, odprawioną przed remizą przez ks. **Przemysława Senia**, który poświęcił samochód oraz nowo zbudowaną remizę. W części oficjalnej przypomniano historię jednostki, a gratulacje i życzenia złożyli strażakom: zastępca burmistrza Ozimka **Zbigniew Kowalczyk**, przewodniczący Rady Miejskiej **Joachim Wiesbach**, przewodniczący komisji ochrony środowiska, bezpieczeństwa publicznego i ppoż. radny **Antoni Gryc**, zastępca Komendanta Miejskiego PSP w Opolu bryg. **Witold Trojnar**, członek Zarządu Powiatowego i Miejsko-Gminnego Związku OSP RP **Norbert Halupczok**, sołtys Pustkowa **Norbert Feliks** i inni.

Odnakami za 20-lecie w OSP zostali uhonorowani: **Helena Majcher**, **Antoni Wycisk**, **Waldemar Kazior**, **Jerzy Mazur**, **Hubert Wojtynek**, **Robert Janikuła**, **Paweł Konciała**, **Horst Dyla**, **Antoni Jaguś**, **Klaudiusz Świętek**, **Hubert Halupczok**, **Kazimierz Kubiak** i **Jan Tracz**. Były też odznaki za 15-to, 10-cio i 5-lecie w OSP, a prezes jednostki **Sebastian Pielorz** wręczył zaproszonym gościom pamiątki przygotowane z okazji obchodzonego jubileuszu. Przez dwa dni w Pustkowie trwał jubileuszowy festyn, z bogatym programem i wieloma atrakcjami dla dorosłych oraz dzieci.

J. Dziuban

20-lecie OSP Pustków.

„Szkoła pełna pomysłów”

Dobiegła końca realizacja projektu „Szkoła pełna pomysłów” nr POKL.09.01.02-16-019/12 współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Projekt objął działaniami szkoły podstawowe w Szczedrzyku, Dylakach, Grodźcu, Antoniowie oraz w Krasiejowie. Umowa została podpisana 27.12.2012r. Zajęcia realizowane były przez trzy semestry. Uczestnikami byli uczniowie i uczennice klas IV-VI. Celem projektu było stworzenie w szkołach warunków umożliwiających wyrównywanie szans edukacyjnych i wspomagających pracę nauczyciela z uczniem poprzez doposażenie placówek oraz realizację zajęć dodatkowych, organizację kursów nauki pływania, wyjazdów edukacyjnych. Szkoły zostały doposażone w pomoce i materiały dydaktyczne oraz sprzęt na kwotę ponad 115 000 zł.

Realizacja projektu przyczyniła się do lepszego przygotowania uczniów do kolejnego etapu edukacyjnego. Diagnoza potrzeb oraz określenie grupy docelowej odbyły się w szkołach przez nauczycieli i dyrektorów placówek, w których zaplanowano działania projektowe. W obszarze realizacji projektu zapewniono równy dostęp do zajęć zarówno chłopcom, jak i dziewczynkom, w projekcie udział wzięło 444 uczniów, w tym 155 chłopców i 129 dziewczynek. Niektórzy uczniowie wymagali objęcia wsparciem więcej niż jednym typem zajęć wpływających na ich rozwój.

Łącznie zrealizowano 1 928 godzin dodatkowych zajęć dydaktycznych oraz 38 wyjazdów edukacyjnych. Uczniowie podczas większości wyjazdów mieli zapewnione posiłki.

Zajęcia dydaktyczne prowadzili nauczyciele wyłonieni w drodze postępowania przetargowego. Podpisano 84 umowy na usługę edukacyjną oraz opiekę podczas wyjazdów na basen i wycieczki. Usługę transportową na wyjazdy edukacyjne oraz na basen wykonywało 4 przewoźników. Dostawy sprzętu i pomocy do szkół zrealizowało kilkanaście firm, które wygrały postępowania.

Nad poprawnością realizacji czuwali szkolni koordynatorzy. Uczniom wystawiono raz na semestr opinie na temat osiągniętych umiejętności i kompetencji.

W Publicznej Szkole Podstawowej w Szczedrzyku zrealizowano

zajęcia: dydaktyczno - wyrównawcze z matematyki (90 godz.), rozwijające zdolności matematyczne z wykorzystaniem technologii ICT (60 godz.), z doskonalenia kompetencji językowych poprzez pracę w gazecie szkolnej (90 godz.), z nauki języka angielskiego przez teatr (90 godz.), warsztaty plastyczne „Żyj kolorowo” (90 godz.). Ponadto odbyły się 3 kursy nauki pływania, łącznie dla 39 uczniów.

W okresie trwania projektu miały miejsce następujące wyjazdy edukacyjne:

- do Muzeum Wsi Opolskiej w Bierkowicach, gdzie uczniowie poznawali zabytki architektury drewnianej Opolszczyzny. Dzieci wykonały prace w plenerze - malowały prace inspirowane obiektami muzealnymi,

- do Teatru Lalek w Opolu na spektakl,

- do ZOO w Opolu, gdzie zwierzęta były inspiracją do prac plastycznych,

- do Teatru Muzycznego w Gliwicach na operetkę „Baron Cygański”,

- do Centrum Nauki Kopernik w Warszawie, w którym poznali bardzo atrakcyjne wystawy oraz odwiedzili najnowocześniejsze multimedialne planetarium „Niebo Kopernika”.

Placówka została doposażona w aparat fotograficzny, dyktafon, instrumenty muzyczne, zestaw nagłośnieniowy, plansze interaktywne, programy i słowniki multimedialne, tablice interaktywną, projektor oraz dużą ilość pomocy dydaktycznych i materiałów do realizowanych zajęć. Koszt zakupionego wyposażenia wyniósł prawie **36 000 zł**.

W Szkole Podstawowej w Krasiejowie zrealizowano zajęcia wyrównawcze z matematyki (36 godz.), warsztatowe z j. angielskiego (30 godz.), pozalekcyjne „Aby język giętki potrafił i chciał” (30 godz.), architektoniczno językowe „Poszukiwacze skarbów” (20 godz.), „Bliżej tradycji, obyczajów i uroczystości naszej małej ojczyzny - Śląska Opolskiego” (10 godz.), rewalidacyjne (30 godz.), doradztwa i opieki pedagogicznej (9 godz.). Z dwóch kursów nauki pływania skorzystało 30 uczniów.

Łącznie odbyło się, aż 15 wyjazdów edukacyjnych:

- na przedstawienie do Teatru

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Jana Kochanowskiego w Opolu,
- na spektakl do Teatru Lalki i Aktora w Opolu,

- do Dwujęzycznej Biblioteki Językowej w Opolu, gdzie uczniowie kształtowali umiejętności korzystania z księgozbiorów, doskonalili umiejętności posługiwania się słownikami językowymi,

- do Muzeum Śląska Opolskiego na 2 lekcje muzealne,

- dwukrotnie do Muzeum Wsi Opolskiej do Bierkowic na warsztaty majsterkowania ozdób choinkowych pn. „Nim pierwsza gwiazdka zaświeci” oraz na warsztaty majsterkowania ozdób związanych ze świętami Wielkiej Nocy „Wielkanocne ozdoby”,

- dwukrotnie do biblioteki językowej w Opolu,

- dwukrotnie na lekcje z native speakerem,

- na seans do kina w Opolu,

- do biblioteki wojewódzkiej na lekcję biblioteczną „Czy znasz swoje miasto i swój region?”,

- do gospodarstwa agroturystycznego Ekozagroda „Jabłoniowy sad”,

- na trasie Moszna - Rogów Opolski - Kamień Śląski. W Kamieniu Śląskim uczestnicy zwiedzili zespół pałacowy i kaplicę św. Jacka. Spacerowali po parku pałacowym i dziedzińcu zamkowym. W Rogowie Opolskim uczniowie zwiedzali sale ze starodrukami. Uczestniczyli w lekcji „Historia Rogowa Opolskiego i zamku” oraz spacerowali po parku. W Mosznej dzieci zwiedziły zespół pałacowy i stadninę koni. Spacerowały po parku pałacowym i dziedzińcu zamkowym;

- do Brzegu, gdzie uczniowie mieli możliwość zobaczenia podziemi, sarkofagów, grobów książąt piastowskich, sal wystawowych i ekspozycji stałych.

Do szkoły w ramach projektu za kwotę około 21 000 zł zakupiono pomoce do nauki pływania, tablicę do szybkiej prezentacji, podwójny mikrofon bezprzewodowy, programy multimedialne, projektor i tablicę interaktywną, plansze interaktywne, odtwarzacz, kamerę, aparat fotograficzny. Ponadto zakupiono

pomoce i materiały do zajęć, które były realizowane w trakcie trwania projektu.

W Publicznej Szkole Podstawowej w Grodźcu zrealizowano zajęcia wyrównawcze z języka polskiego (60 godz.), wyrównawcze z matematyki (60 godz.), logopedyczne (20 godz.), przyrodniczo-matematyczne (40 godz.), historyczne (30 godz.), języka niemieckiego (20 godz.), języka angielskiego (30 godz.), sportowe (30 godz.), plastyczne (20 godz.). Uczestnicy zajęć sportowych ukończyli kurs nauki pływania, a także korzystali z nauki jazdy na łyżwach, na lodowisku w Opolu.

W okresie trwania projektu odbyły się następujące wyjazdy edukacyjne:

- do Centrum Nauki Kopernik w Warszawie, gdzie uczniowie zwiedzali wystawy stałe w galeriach „Korzenie cywilizacji”, „Człowiek i środowisko”, „Strefa światła”, „Świat w ruchu”. Uczniowie poznali prawa przyrody poprzez samodzielne przeprowadzanie doświadczeń na interaktywnych wystawach. Znajdujące się tam eksponaty pozwoliły zajrzeć w głąb ludzkiego organizmu,

- do Izby Leśnej w Kup, w której podczas lekcji muzealnej poznali wiele ciekawych gatunków roślin, zwierząt, skały i minerały naszych okolic oraz zapoznali się z historią Izby Leśnej,

- do Grodu Rycerskiego w Buczynie, w którym po przekroczeniu bramy, uczestników przywitał rycerz, który zaprosił „gawiedź” uczniowską na pokaz filmu o założeniu i budowie grodu oraz dawnych zawodach jego mieszkańców. Uczniowie próbowali swoich sił w łucznictwie, pisaniu gęsim piórem średniowiecznych liter, uczyli się dwóch średniowiecznych tańców. Nie obyło się bez huku i dymu, gdyż dla uczniów zorganizowano armatni pokaz. Po sali tortur oprowadzał kat. Na koniec uczniowie zwiedzili zbrojownię, gdzie mieli okazję zobaczyć i dotknąć a także przymierzyć elementy zbroi rycerskiej,

- dwukrotnie do Biblioteki

Austriackiej. W grudniu uczniowie poznali tradycje adwentu i okresu bożonarodzeniowego w Niemczech i krajach niemieckojęzycznych, a także mieli okazję pośpiewać w języku niemieckim kolędy oraz piosenki o Św. Marcinie. Na zakończenie lekcji odbyła się prezentacja filmu podsumowującego informacje nt. adwentu i świąt bożonarodzeniowych. Dzieci miały okazję sprawdzić swoje umiejętności językowe a także poznały wiele różnic w tradycji naszych państw mimo tak bliskiego sąsiedztwa. W maju 2014 roku uczniowie ponownie odwiedzili bibliotekę, poznawali literaturę dziecięcą i młodzieżową w języku niemieckim,

- dwukrotnie do Muzeum Wsi Opolskiej. W listopadzie 2013 roku uczniowie uczestniczyli w lekcji muzealnej „Tradycyjne ozdoby choinkowe”. Poznali rodzaje i materiały z jakich dawniej wykonywano ozdoby choinkowe. Obejrzelili film edukacyjny nt. gdzie i jak produkowane są opłatki świąteczne. Pod bacznym okiem pracowników muzeum uczniowie samodzielnie wykonywali ozdoby choinkowe. Natomiast w marcu 2014r. uczniowie uczestniczyli w warsztatach plastycznych pt „Zdobienie jaj wielkanocnych”. Na lekcji poznali wiele ciekawych informacji nt. postu, przygotowali do świąt wielkanocnych i zwyczajów związanych ze świętami. Uczniowie zostali przeszkoleni z technik zdobienia jaj.

Za kwotę prawie 30 000 zł zakupiono do szkoły pomoce logopedyczne, magnetofony, zestawy malarskie, projektor, mapy, plansze, sprzęt sportowy, programy multimedialne i inne pomoce dydaktyczne do realizowanych zajęć.

W Publicznej Szkole

Podstawowej w Dylakach zrealizowano zajęcia wyrównawcze z matematyki (60 godz.), z j. polskiego (65 godz.), z języka angielskiego (60 godz.), dla uczniów zdolnych z języka angielskiego (60 godz.), z doradztwa i opieki psychologiczno-pedagogicznej (15 godz.), kółko matematyczno-przyrodnicze (25 godz.), kółko filmowo-teatralne (25 godz.). Kurs nauki pływania w Dylakach ukończyło 12 uczniów.

W okresie trwania projektu mieli miejsce wyjazdy edukacyjne:

- dwukrotnie na Górę Św. Anny. W październiku 2013 r. uczniowie odwiedzili Muzeum Czynu Powstańczego, gdzie zapoznali się historią powstań śląskich. Wizyta w muzeum wzbogaconym o wystawę przyrodniczą i zasoby historyczne regionu była dla uczniów ciekawą i żywą lekcją historii i przyrody. Uczniowie korzystając z map i kompasów uczyli się wyznaczać kierunki geograficzne. Poznali również historię wulkanu na Górze Św. Anny oraz budowę geologiczną tego miejsca. W kwietniu 2014 roku uczniowie ponownie odwiedzili Górę Św. Anny w celu doskonalenia umiejętności czytania planów i map turystycznych,

- dwukrotnie do Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu w październiku 2013 r i w marcu 2014r,

- do Warszawy, w programie wyjazdu był min. przejazd pod Belwederem, spacer po Łazienkach, przejazd Alejami Ujazdowskimi, spacer po Starym Mieście, ale przede wszystkim zwiedzanie Centrum Nauki Kopernik.

Szkoła została doposażona w kamerę, tablicę interaktywną, projektor, mikroskop, zestawy doświadczalne, dyktafon, programy

multimedialne oraz pomoce typu modele brył, książki, mapy itp. na łączną kwotę prawie 13 000 zł.

W Szkole Podstawowej w Antoniowie zrealizowano zajęcia wyrównawcze z j. polskiego „W labiryntach ortografii” (115 godz.), terapii logopedycznej (30 godz.), rewalidacji indywidualnej (60 godz.), z języka polskiego przygotowującego do sprawdzianu zewnętrznego (35 godz.), z matematyki przygotowujące do sprawdzianu zewnętrznego (35 godz.), językowo-przyrodnicze (52 godz.), informatyczno-przyrodnicze warsztaty fotografii cyfrowej „Przyroda w obiektywie” (38 godz.), przyrodnicze „Na tropach przyrody” (35 godz.), „Mistrzowie Unihokeja” (60 godz.), gimnastyki korekcyjnej (50 godz.), psychoedukacyjne (35 godz.), poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego (28 godz.), 30 godz. zajęć rekreacyjnych na basenie dla 19 uczniów oraz kurs nauki pływania dla 10 uczniów.

Uczniowie wzięli udział w wyjazdach edukacyjnych:

- do Ogrodu Botanicznego we Wrocławiu. Uczestnicy wyjazdu rozwinęli swoje zainteresowania przyrodnicze, poznali gatunki roślin pochodzących z innych stref klimatycznych, rozpoznawali rośliny i nazywali je po angielsku,

- do ZOO w Opolu. Celem wyjazdu było wzbogacenie wiadomości na temat dzikich zwierząt, rozwijanie zdolności artystycznych. Uczniowie korzystali z aparatów fotograficznych i lornetek zakupionych w ramach projektu,

- trzykrotnie na Górę Św. Anny. W Parku Krajobrazowym

odbyły się warsztaty przyrodnicze, uczniowie zwiedzili Muzeum Czynu Powstańczego, łapali i obrączkowali ptaki pod nadzorem pracowników działu Przyrodniczego Muzeum Śląska Opolskiego, zwiedzili wystawę „Fauna Parku Krajobrazowego Góra Św. Anny”, - do Warszawy do Centrum Nauki Kopernik. Uczniowie podnieśli swoje umiejętności matematyczne, przyrodnicze i techniczne zwiedzając wystawy „Człowiek i środowisko”, „Świat w ruchu”, „Strefa światła”, „Teatr robotyczny”, „Regeneracja”, „Teatr wysokich napięć”, „Korzenie cywilizacji”.

Szkoła Podstawowa w Antoniowie została doposażona w sprzęt sportowy do gimnastyki korekcyjnej i unihokeja, zakupiono programy logopedyczne, programy terapeutyczne, aparaty fotograficzne, programy edukacyjne, lornetki, lupy, filmy przyrodnicze oraz szereg pomocy dydaktycznych do realizowanych zajęć na kwotę ponad 15 000 zł.

Projekt realizowany przez Gminę Ozimek z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki DZIAŁANIE: 9.1 Wyrównywanie szans edukacyjnych i zapewnienie wysokiej jakości usług edukacyjnych świadczonych w systemie oświaty Poddziałanie: 9.1.2 Wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów z grup o utrudnionym dostępie do edukacji oraz zmniejszanie różnic w jakości usług edukacyjnych.

Więcej zdjęć z projektu w następnym „WO”.

(I.W.)

